

1948

Zdeněk Sklenář (1910 – 1986)

Pařížský bulvár, 1948

V roce 1939 absolvoval Zdeněk Sklenář Uměleckoprůmyslovou školu v Praze. Za války byl totálně nasazen. V roce 1946 Paul Eluard a Josef Šíma zařadili jeho obrazy do výstavy Mladé české umění (Galerie La Bœtie v Paříži), která putovala z Francie do Belgie a Švýcarska. Ocitnul se tehdy v Paříži a tato inspirace naplnila i vystavený imaginativní obraz **Pařížský bulvár**. Jeho malba byla koncipována jako nevídané biomorfní a surrealistické zátiší s různými světelnými a barevnými záblesky, přesto že zde Zdeněk Sklenář vyobrazil tři procházející dámy s podivuhodnými klobouky. Jakoby tu ožívaly novodobé barokizující kreace. Autor také zvolil ornamentální styl, který ukazuje, jak velkou roli přikládal lineární kresbě, která zdobně člení celou malířskou plochu obrazu do fantaskních motivů. Přebohaté tvary klobouků dam, jejich obličejů, postav a rukou zaobalil do zelenavých tónů, z nichž se vynořují zářivě žlutavé a růžové stopy.

Osudným se pro malíře stal surrealismus, ale v té nejméně ortodoxní poloze. Nejvíce si považoval Maxe Ernsta. Obdivoval rovněž secesi, a to od třicátých let 20. století, kdy ji mnoho avantgardistů považovalo za omyl. K tomu se přidala fantazijní působivost manýristického mistra Giuseppa Arcimbolda, kterého si Zdeněk Sklenář velmi považoval a nesčetněkrát ho vypočetl. Sám dokonce dal podnět k odbornému prozkoumání manýrismu na dvoře Rudolfa II.

Zdeněk Sklenář patřil mezi význačné osobnosti českého umění, které obdivovaly Říši „středu“. Za uměním do Číny putoval v roce 1955. Čínské umění s jinak koncipovanou perspektivou ovlivnilo jeho pozdější tvorbu. Zdeněk Sklenář působil jako pedagog na Vysoké škole uměleckoprůmyslové v Praze v grafickém ateliéru. „Sklenářova škola“ se stala uznávaným pojmem.